

**II СОУ „Проф. Никола Маринов”
Град Търговище**

Литературен сборник Европа през нашите очи

Издава:

XI б клас, профил „Хуманитарен”

Екип:

Лидия Йорданова – главен редактор

Петър Петров – редактор

Ивелина Иванова – графичен дизайн

*Йорданка Филева – преподавател по литература и
класен ръководител на XI б клас*

9 май 2013 год.

***2013 – европейска година на гражданите -
посветена на правата, произтичащи от
гражданството в Европейския съюз***

***2013 - година на Кирил и Методий,
славянски първоучители и небесни
покровители на Европа***

Развиделяване

Във силата на българското слово
народът наш през вековете вярвал.
И никога не чакал наготово
във трудностите друг да го спасява.

Към Бог отправял често своя взор
и дирил той във вярата спасение,
кирилските букви му били опора,
светите братя тачил с умиление.

Паисий своята история написал –
със гордост българи да се зовем,
не искал да ни хулят враговете
„диваци”, „варвари” да ни наричат.

Васил Априлов школа нова основал -
младежите наука да изучат.
Да бъдеш учен, важно е – разбрал,
от грешките на другите да се поучиш.

За своя син Славейков стихове създал,
а сякаш днес за нас са писани -
да учи Пенчо все не щял,
в игрите често бил улисан.

Да бъде тази Азбука вовек!
И племето ни от погром да пази!
Да стопли тя сърцето на човек
и да стопи най-лютите омрази!

Със гордост европейци се наричаме,
а до Европа словото ни е отвело.
Днес знаем ли за Ботев и за Левски,
днес помним ли великото им дело....

Величието на предците наши
отново със лъчите си ни сгрява.
Будители сме имали безстрашни!
От Азбуката пак развиделява!

Лидия Йорданова XI б кл.

Европа – мечта и необходимост

„Единството на Европа беше мечта на малцина. Тя стана надежда за мнозина. Днес тя е необходимост за всички.“

Конрад Аденауер

България е страна с великолепни традиции!

България ражда невероятни таланти!

България има прекрасна природа!

На 01.01.2007 година заедно с химна на Република България зазвучава Девета симфония на Бетовен, за да ни приветства с новото начало и да ни дари с радост, оптимизъм и надежди за по-добро бъдеще. Две знамена – трибагренникът и на Европейския съюз се веят над България, защото вече сме част от обединена Европа - голяма, разнообразна, красива и богата. Вече е трудно и почти абсурдно да си представим каква би била страната ни извън европейското семейство. Петте кратки и бурни години са ни обвързали силно със Съюза - интелектуално, икономически и институционално.

Моята родина е най-старата държава в Европа, възникнала преди 1331 години. Когато Франция, Германия и Англия са били още племена, ние вече сме били държава. Всички славянски народи днес имат писменост благодарение на България. Делото на Кирил и Методий слага отпечатък върху развитието на цялата европейска цивилизация, то е едно от най-значимите събития в историята на човешката култура. Това е моята родина - древна страна със славно историческо минало, с велики герои, с неповторима природа. На тази земя днес живее трудолюбив и горд народ, който извървява дълъг и труден път до присъединяването ни към Европейския съюз, за да можем днес ние, младото поколение, с гордост да заявим, че сме граждани на обединена Европа.

Това е може би едно от най-големите предизвикателства на този етап за нас, гражданите на България. Членството в ЕС ни дава много предимства, но това е и голяма отговорност. Европа за нас е символ на новото, на надеждата за по-добро бъдеще. Членството на България е гаранция за икономическа стабилност, нови инвестиции, нови работни места. Всеки българин има по-голяма свобода на действие, на мислене, има право да пътува, да работи, да живее във всяка държава - членка на Европейския съюз.

Трябва да се научим да бъдем толерантни, да уважаваме другите народи, традиции и обичаи, да спазваме европейските закони и норми, защото да си член на съюза е не само привилегия, но и отговорност и задължение. За нас, младите хора, Европа предоставя възможност за продължаване на образованието, за специализация, реализация и професионално развитие, за свободни контакти на хора с различни култури, традиции и опит. Като част от нея трябва да посрещнем и предизвикателството на глоболизиращия се свят. Предстои ни работа за разрешаване на тези проблеми - за съхраняване и развитие на българската културна идентичност в условията на глобализация на културата.

Имаме възможност за обогатяване на знанията и образованието си чрез различни програми. Аз съм щастлив, че уча в училище, което спечели международен проект на тема „Европейски културни предизвикателства на ХХ век” по програма „Коменски” - „Учене през целия живот”. Две години работихме по различни направления: театър, кино, литература, живопис, фотография и музика. На практика имах възможност два пъти да общувам с мои връстници от четири държави – Испания, Португалия, Италия и Холандия – участници в проекта. Първият път беше, когато в нашето семейство гостува ученик от Португалия. Вторият - при посещението ми в Сервера /Испания/. Цяла седмица участниците от

всички страни се радвахме на изключително гостоприемство. Работната ни среща бе изцяло в духа на европейското сътрудничество и приятелство. Чрез този проект аз обогатих знанията си за културата и обичаите на другите европейски страни. Заедно с моите съученици и учители популяризирахме българската култура в Европа. На практика разбрахме, че сме част от голямото европейско семейство. Това вече не е мечта, а реалност. За една седмица Европа бе място, в което съжителстваха пет различни нации, култури, нрави и обичаи, с една обща цел - за по-добро бъдеще. Ние, българските ученици, бяхме достойни партньори със своите знания и култура.

За да бъдем достойни граждани на Европейския съюз, трябва да докажем, че сме талантиливи, умни, амбициозни, да оправдаем доверието, да можем да постигнем целите си, а след това да си поставяме нови. Искрено се надявам и вярвам, че ние го доказахме.

Европа е люлка на цивилизациите!

Европа винаги е раждала големи умове!

Европа е първооснова на едно съвременно общество!

Членството ни в Европейския съюз не се изразява само с жълтите звездички на синьото знаме. Обединена Европа трябва да се справи с развяващите се пред нея проблеми. Ние, младите граждани на Стария континент, имаме потенциала и амбициите да го направим!

Владимир Владимиров XI б клас

До Брюксел и назад

Първото ми пътуване до Брюксел! Участвах в литературен конкурс – написах есе за рекламиране забележителностите на България. И спечелих – нещо невероятно! В Европейския парламент!

Интересна бе разходката из центъра на града. Благодарение на разполагането в Брюксел на учреждения на Европейския съюз, НАТО и други международни организации, повече от една четвърт от населението (27,1%) на града се явяват чужденци. Брюксел е космополитен град, съчетаващ различни архитектурни стилове. Изпълнен е с колорит и контрасти.

По тясна уличка достигнахме и до пишкация символ на Брюксел. Пикаещото момче е известно още като малкия Жулиен. Представлява малък фонтан със скулптура на голо малко момче, което „пишка“ в басейна на фонтана. Няколко пъти в седмицата малкият Жулиен се облича в дрехи по определен график, който стои отстрани на фонтана. Неговият гардероб има стотици различни костюма. Някои от тях са изложени в градския музей, който е разположен на големия площад.

Сградата на Европарламента! Величествена! Получихме пропуските си - специални залепящи се на саката етикети, обозначаващи ни като гости, както и показващи датата, на която гостуваме. Предупредиха ни къде е позволено да се снима и къде не е. Разгледахме заседателната зала, в която се взимат така важните решения за Европа. Огромна е. Снимахме се и пред знамената на всички страни членки на ЕС. Изнесоха ни интересна презентация за структурата и дейността на Европарламента, представляващ 500 милиона души, колкото е общото население на 27-те държави членки на Европейския съюз. Неговата главна роля, като движеща политическа сила, е създаването на различни инициативи. Брюксел е избран за седалище на Европарламента единодушно, поради близостта си до първите страни членки, както и заради факта, че там не са се водили военни действия.

Имахме щастието да надникнем в помещенията за пушене на Европарламента. Понеже хората стриктно спазват забраните за тютюнопушене, в цялата сграда, в която работят над 6000 души, има отредени няколко места за пушене. Това са големи зали с неотварящи се прозорци, с пепелници, които се сменят чак когато започнат да преливат. Тази политика цели колкото се може повече хора да се отвратят от този вреден навик.

Направиха ни впечатление хората, работещи в Европарламента - костюмирани, ведри, забързани делово. Приятна работна атмосфера.

Към 18.30 часа залата се напълни с доста колоритни личности - евродепутати, гости, фотографи, телевизионни екипи. Тържеството започна. Бе открито с приветствия от Маргарита Попова и Кристилина Георгиева, както и от чуждестранни делегати. Програмата бе изключителна, много добре отразяваща същността на българския фолклор. Силни думи се казаха за славянската писменост и за духа на българите.

Тръгнахме си от Белгия - страната на шоколада, бирата, усмивките, доброто настроение, ведрите хора... и контрастите!

Ивелина Иванова XI б клас

Европа е в нашите ръце

Една обикновена сутрин, една обикновена закуска. И глас от телевизионния екран, изричащ високопарните думи: „Младите хора са бъдещето на Европа! Тя е в техните ръце!” Замислих се – значи Европа е в моите ръце. Бях едновременно изненадан, горд, ужасен... и какво ли още не. Та аз съм само едно българско момче, което дори не е излизало извън рамките на нашата родина, а този мъж от екрана искаше от мен да съм бъдещето на Европа. Та аз още не съм решил какво ще е моето бъдеще. Скоро ще завърша средното си образование. Къде ще уча след това – ще остана ли в България, или ще замина в някоя западноевропейска страна, както правят много млади хора напоследък? Как ще се реализирам, какво ще работя – това е поредната трудност пред моето поколение. България е член на ЕС, и като такъв, тази задача изглежда е облекчена, защото ние сме равни с другите 26 държави. Самото ни членство в съюза е гаранция за стабилност, подкрепа и развитие във всички икономически аспекти.

Европейската култура е достигнала до всички краища на света. Да си европеец, значи да уважаваш различното и различните, да запазиш националното самосъзнание и да зачиташ чуждите традиции. Всеки би тълкувал понятието Европа по различен начин, Европа като географско понятие или Европа като символ на надеждата, новото и доброто бъдеще. Всеки един народ е уникален по своему - език, култура, традиции и др. Всеки човек е уникален със своя характер, визия, излъчване, умения и др. Уникални сме и ние, българите. Многообразието е ключова дума в днешно време. Всеки човек открива, че той е различен от другия по един или друг начин, всеки открива по нещо ново за себе си, за своите познания и възможности. Според мен всичко, което се случва, зависи изцяло от нас, бъдещето е такова, каквото ние самите го изградим.

Можем да пътуваме свободно! Можем да учим там, където пожелаем! Можем да работим във всички страни на Европейския съюз! Получаваме по-добри възможности и по-голяма сигурност. Всички се надяваме, че животът на хората в България ще се подобри. Но дали Европа е рог на изобилието? Това е чудесно, но е много важно и нещо друго - да не забравяме българското, за да бъдем и европейци.

Закъде сме без българското? Ще съхраним ли онази частичка от него, с която всеки друг европеец би се гордял? Ще загърбим ли изконните български

добродетели? Още Паисий Хилендарски пише в своята история, че българите са добри и гостоприемни, че са славни и прочути по цялата земя. И Константин Иречек е отбелязал в своите етнографски проучвания, че в българския дом вратата е винаги отворена за гости.

Осъзнавам, че аз и Европа сме едно цяло, ние и Европа сме едно цяло, аз не съм нейното бъдеще, аз съм нейното настояще. Утре започва от днес, а това, което го има днес, съм аз. Вместо да правя планове какво ще променя и какво ще направя утре, нека го променя сега. Утре е хубава дума, но същевременно е и една една мечта, която започва от днес !

Осъзнавам, че аз и Европа си приличаме много, както и всички ние. Защото се променяме всеки ден, имаме нови идеи и възможности и сме готови да браним това, което имаме. Европа ни дава от своя опит и пример. Всеки трябва да е себе си, за да е щастлив и пълноценен, това е формулата на успеха в живота.

Една обикновена сутрин, една обикновена закуска. И глас от телевизионния екран, изричащ високопарните думи: „Младите хора са бъдещето на Европа! Тя е в техните ръце!”

Мустафа Мустафов XI б клас

Българинът европеец

Ако Бай Ганьо е хитър, ние какви сме -
за чудо и приказ? по-скоро за присмех.
Нов ден, ново начало - ала той пак е сред нас!
Не се чуди, тази вечер може да е у вас,
да ти яде от храната, да ти спи в кревата,
да не го бърка, че му миришат краката.
Най-често той е при политиците, щото
там е келепирът, не в леглото.
Ще те излъже, без да му мигне окото
и няма да разбереш откъде е дошло злото.
Кара хибриди, прехвърля в офшорки,
все той от тотото печели шесторки.
Любимото число му е 666,
къде бяхме навремето, а къде сме днес.
За земеделието – нъцки, за чалгата – милиони.
Пенсионерът поредната сълза ще отрони.
Духът му странства в различни пространства,
посветен е той и в седемте тайнства.
Без сърце и душа, той е свише същество,
за разлика от нас има сиво вещество.
Няма телефонен номер, няма лична карта,
не идва от Свищов, нито пък от Спарта.
Идва директно от дебрите на Ада,
безчинства, краде и руши без пощада.
Пуши тютюн с листи от Библията,
и най-често има хайвер по филията.
Бай Ганьо, ако си сред нас и ме чуваш,
запомни, че на творенията си ще робуваш.
Българино, европеецо, моля те, събуди се
и на Бай Ганьо да робуваш - откажи се!

Христо Рангелов XI б клас

Европейско училище, европейски град, европейска държава

Уча в европейско училище, в европейски град, в европейска държава. Ще получа европейско образование.

Всеки ден, на път за училище, минавам край сградата на театъра и пресичам малкия площад пред него, където има голяма статуя на Орфей - най – великият тракийски музикант и поет, познат от древността. Изобразен с лира в ръце, той разпръсква мълчаливо изкуството си и то полита като муза към творците, които го очакват. Орфей бил син на речен бог и уменията му спокойно могат да се нарекат божествени, запазващи се във времето. Мисля си, че в кръвта на българското племе е заложена древна сила. Тя се предава като магия през поколенията – от Орфей до днес. Това е магията на таланта! На българския талант! От дълбините на времето идват неговите нишки, за да се сплетат в едно могъщо въже, теглещо напред българския народ.

Силата му избликва в епохалното дело на Константин-Кирил Философ, от чието рождение се навършват 1185 години. Заедно с брат си Методий той създава глаголицата през 855 г. /863/ - най-важното културно постижение на славянския свят през Средновековието. Успява да защити славянските книги на триезичния спор във Венеция с думите: „Не пада ли от бога дъжд еднакво за всички? Също и слънцето не грее ли на всички?...”.

Силата му избликва в незабравимите думи на Пайсий Хилендарски „О, неразумний и юроде, защо се срамуваш да се наречеш българин...”, в знаменитите Вазови стихове „Отечество любезно, как хубаво си ти!” В трудните години на робството народът ни търси в тях упование и сила, защото те са тези, които събуждат родолюбието, гордостта от миналото и националното ни самосъзнание. Това са онези българи, които и до днес възраждат българския дух с вяра и любов към отечеството и към изкуството – Софроний Врачански, Васил Априлов, П. Р. Славейков, Добри Чинтулов, Ботев и др. Още много таланти е родила българската земя – поети, художници, музиканти, танцьори, актьори, спортисти, научни работници... Те са високо оценявани не само в Европа, а и навсякъде по света.

Скоро прочетох един материал, който ме изпълни с истинска гордост. През юли тази година в Берлин се провежда световен фестивал на културата. На олимпийския стадион в града над хиляда българи, облечени в специално изработени ризи с народни мотиви, смайват целия свят. Елица Тодорова повежда хоро от 1000 души! С космополитното си изпълнение на "Излез е Дельо хайдутин", преливащо в енергийната стихия на песента "Вода" и кулминационното заиграване на българско хоро на "Пусто, но лудо и младо" от 1000 човека, Елица и професионалните танцьори вдигат на крака публиката. България е единствената страна, която се представя с толкова мащабен проект по време на Световния фестивал на културата. Силата на българския дух и величието и красотата на българския фолклор са излъчено от стотици медии, отразяващи грандиозното събитие и запечатано в сърцата на милиони зрители от цял свят.

Тази година една жена, родена в България - Нина Добрев, спечели награда "Изборът на тийнейджърите" за най-добра актриса в телевизионен фентъзи сериал за ролята си в "Дневниците на вампира" на наградите на „Teen Choice Awards”. Противно на всички предразсъдъци, тя популяризира името на България в Америка и милионите фенове на сериала проявиха интерес към нашата страна. Нина Добрев може и да не пребивава постоянно в страната си, но казва, че винаги ще помни вкуса на традиционната българска баница, приготвяна някога от баба й. Някои веднага ще проявят скептицизъм, ще се позоват на презимето на актрисата, завършващо на „ов”. На тях бих посочила таланта в областта на политиката и държавното управление, проявени от друга жена от български произход – Дилма

Русев! В същото време Джон Атанасов не се е чувствал неудобно с наставка „ов” във фамилното си име и то не му е попречило да твори в избраната от него област. Не е важно как ще се казваш, важни са българското ти самосъзнание и усещането ти за принадлежност към България. Може ли някой да отрече таланта на джаз певицата Илдъз Ибрахимова или на кларинетиста Иво Папазов – Ибряма.

Аз не съм политик, но и за мене, както за всички, е ясно, че държавата отделя недостатъчно пари за развитието на културата, изкуството, науката и образованието, за поддръжка на културното ни наследство – за българските таланти. Но мисля, че същността на проблема се крие в самите хора. Всеки ден чуваме за поредната ограбена църква, виждаме "украсените" с графити паметници и боклуците, разхвърляни около тях. Какво ще се случи с националната ни култура, ако продължаваме да се "грижим" за нея по този начин? Необходимо е да пазим това, което ни е оставило миналото, защото само така бъдещето ще ни дари с Живот.

„Само 17% от българите ползват библиотеки”, „Българските ученици са най-неграмотните в Европа”, „Стотици хиляди българи искат да се изселят завинаги» - колко много подобни заглавия от пресата ни заливат всеки ден!

И въпреки това - ние, даровитите деца на майка България винаги ще продължаваме да творим!

И въпреки това – в условията на криза и протести, няма да позволим да убият душите ни!

И въпреки това – и да учим в чужбина, винаги ще се връщаме тук, в нашата родина - при нашето „а”, „б” – сътворени от Кирил и Методий, при Ботев и Левски, при вдъхновението на духа!

Уча в европейско училище, в европейски град, в европейска държава. Ще получа европейско образование. А бих искала част от него да е и българското!

Лидия Йорданова XI б клас

Вместо да чакаме – да действаме!

Всички знаем, че сме в Европейския съюз, всички знаем датата на приемането на страната ни. Знаем статистики, водени за България, знаем и глобите, които ни налага ЕС дори. И все пак - какво е Европа за нас? Европа е тази, която ни предоставя пари от фондовете за подобряване на инфраструктурата на България. Можем да пътуваме в ЕС без визи. По този начин България печели територия за работа, за научни изследвания, за образование, за търговия, за комуникация. Приемането на България в ЕС безспорно е голямо предизвикателство за икономиката на страната.

Членството в съюза може да донесе много ползи, ако страната съумее да се възползва от предимствата си в областта на ниската цена на труда, географско положение, но също така са необходими усилия за подобряване на условията за инвестиране.

Аз вярвам в мечтите си и искам един ден те да са реалност ... Мечтая да получа добро образование и да работя за това, което ще съм учила. Много мои приятели и познати стават студенти, но са убедени предварително, че няма да работят по специалността си. Не съм съгласна с това, защото най-важно е човек да има желание да постига целите си. Руският поет Лермонтов е казал: „Човек, който желае настойчиво нещо, ще принуди съдбата да отстъпи.”

Ние, българите, обичаме да хулим и да обвиняваме другите за нашите несполуки. Обичаме да чакаме всичко наготово да ни падне от небето. Забравяме, че нищо истинско и хубаво не се постига лесно. Знам, че ще ми е трудно в началото,

ала положи ли старание, един ден късметът ще ми се усмихне и съдбата ще отстъпи. Силно желая да стана екскурзовод, да създам туристическа фирма. Знам, че България има какво да покаже на Европа - природни красоти, традиции, исторически паметници, култура... Сигурна съм, че и ние имаме да видим много от европейските държави.

Европа ни дава изключителната възможност за реализация и професионално развитие, за свободни контакти с хора от различни култури, обмяна на опит и традиции. Вярвам, че ние младото поколение ще осъзнаем колко много възможности ни разкрива Европа. И ще сменим принципа – вместо да чакаме, да действаме!

Валентина Стефанова XI б клас

Разходка

Родината обичам като майка,
усещам я тъй близка, скъпа на душата.
Разходката си аз започвам
в най-прелестното място на земята.

Под слънцето на Добруджа ще мина,
ще взема златен клас във шепа,
по пътищата бели на доброто
героите на Йовков да усетя.

В Родоп планина ще писне гайда,
във въздуха ще гръмнат чановите медни
да ми припомнят за предци далечни
и за Орфей, за времена разделни.

На шопското хоро ще се захвана
и в ритъма му бърз ще заиграя,
калпака български над вежди ще нахлуя
това е моята орисия, зная.

Със маската на кукерите страшни
ще скачам и ще гоня злото,
за плодородие и здраве ще играя,
в живота ни да победи доброто.

На колене пред Шипка ще застана -
героите велики ще си спомня,
там свободата наша се родила,
признателност дължим огромна.

Разходката ми все ще продължава -
през Търново, Батак и Рила...
в най-прелестното място на земята,
в България – и теб, и мен родила!

Петър Каменов Петров XI б клас

„Европейци сме ние, ама все не сме дотам.” /Алеко Константинов/

(Пътеводител на чужденеца, тръгнал за България)

Драги чужденецо, добре дошъл в нашата слънчева, китна, европейска държава! Че е такава ти нито за миг не бива да се съмняваш, защото нашите деди от векове са пътешествали с дисагите си из Европа и са научили всичко за нея, станали са истински европейци. Като дойдеш тук, ти също ще се убедиш в това.

Най-напред ще те запозная с най-важните думи, които ще ти трябват когато дойдеш в България. Ако някой ти каже „хъ” и завърти глава, това значи „да”. Ако пък каже „ъ-ъ” и ти кимне утвърдително, значи „не”. Когато бутнеш или настъпиш някого не се мъчи със сложната дума „извинявай” – нея никой не я използва. Достатъчно е да кажеш „опа”.

Друга една дума обаче трябва задължително да запомниш. Ще я чуваш много често в България. Думата „далавера”. Това е нещо, към което всеки се стреми.

Още като слезеш на летището, бъди нащрек. Може да откриеш, че ти ги няма парите. Но в България се крадат милиони, така че ти за едно портмоне не се притеснявай.

Време е да опознаеш красивата ни европейска родина. Ние имаме прекрасна природа – планини, равнини, море. Ти само си избери накъде да тръгнеш. Докато пътуваш из българските равнини ще забележиш заводи с високи комини, които бълват дим в небето. Не се учудвай – ние сме модерна държава. Ако отидеш на планина, ще видиш ски писти и хотели построени направо върху защитени местности, а на морето можеш да отседнеш в хотел на самия бряг или върху дюните, които са природна забележителност. Отново не се учудвай – ние българите сме много гостоприемни.

За пътищата трябва да те предупредя. Скоро в България ще има само магистрали. Но засега внимавай. Карай ту вляво, ту вдясно, за да не завършиш пътешествието си в някоя дупка, както често се случва.

Драги чужденецо, мога да ти дам още много съвети, но както казваме ние, българите, „сиренето е с пари”. Така е и със съветите. Затова ще ти кажа едно последно нещо. Ако искаш да ни опознаеш и разбереш що за хора сме, вземи и прочети книжката „Бай Ганьо” от Алеко Константинов. Трябва да знаеш, че този човек, Бай Ганьо, още е жив и ще го срещнеш из България. Ще го познаеш веднага щом го видиш да плюе и да се секне с пръсти на улицата. Друг път може да го познаеш по – трудно, когато е облечен в скъп костюм и крачи из Парламента. Щом ти проговори, веднага ще се досетиш.

Доскоро, драги чужденецо. Очакваме те в България! Бъди спокоен за всичко, ние сме европейци!

Константин Доманов IX в клас

Обич

Обичам много мястото,
където се родих.
Какво ли мога да направя
с любовта, която в мен гори?
Искрица да запаля – малко е...

Обичам много планината,
където се родих.

Как мога да запомня шепота
на нежните листа?
Искрица да запаля – малко е...

Обичам много синевата
над моя роден град.
Как мога да запазя вика безгласен
за доброта и благодат?
Искрица да запаля – малко е...

Обичам много да мечтая
за бъдещето, за живота свой.
Как мога да забравя копнежа
за любов и смях?
Искрица да запаля – малко е...

Прекланям се пред теб, родино,
за българския дух.
В сърцето си ще го запазя,
където и да съм.
За огъня, запален в мен – прекланям се!

Мустафа Мустафов XI б клас

Да си помогнем сами, за да ни помогне и Европа

Какво свързва България с Европа? Това е ЕС, който е политически и икономически съюз между 27 страни. Той обединява много нации, създавайки единство.

За мен Европа е като корените на дървото, даващо сила за разцвет и подем на държавите-членки. Европа е мост, който свързва тези страни чрез интеграция, за да се постигне прогрес в икономиката, културата, образованието на всяка държава.

Бях малка, когато България влезе в ЕС, още помня как хората, включително и родителите ми, говореха, че в България ще настъпи промяна. Това пораждаше във всеки един надежда, че това ново начало би било по-хубаво. Но както се знаем ние, българите, винаги ще изтъкнем негативните черти на преден план. И от това ново начало част от българите не са доволни, смятайки, че оттогава нищо не се е променило. Продължават да хулят нашата държава, колко е нисък стандартът на живот. Това са хората, които нито търсят решение, нито се опитват да променят статуквото на своята държава, мислейки, че това не е по силите им. Но нали ние сме демократична държава, точно затова трябва да се изправим пред трудностите заедно. Трябва да вземем пример от Гърция. Тя също е в икономическа криза, но и млади, и стари участват в митинги и протести за по-добър живот. Тук, в България, се организира такива протести само и единствено от младежите, чието мнение не се взема под внимание от управляващите.

В много фейсбук страници виждам въпроса „Къде мислите да продължите образованието си?“ Доста голям процент от тийнейджърите изявяват желание за обучение в чужбина, защото в България няма реализация. Тези възгледи могат да се променят, ако започнат да се зачитат мненията на младите, защото в техните ръце е бъдещето на България. Много хора започват, че емигрирането в друга държава ще промени живота им. И ако продължат да разсъждават така, докъде ще доведем

държавата ни? Има една поговорка, която гласи ”Каквото сам си направиш, никой не може да го промени.” Това се отнася за хората, които смятат, че България не може да достигне напредъка, който са постигнали другите държави. Ако българският народ продължава да живее с образа на Бай Ганьо, не ще осъществим прогрес в менталитета на обществото. Не трябва все ние да се оплакваме в какво положение сме, гледайки положението на другите европейци. Голяма част от българите адмират този тип поведение, мислейки как да се измъкнат от всяка ситуация невредими, които не държат на националните идеали и ценности. Вечно искащи, без да положат усилия.

Гордея се, че живея в страна, членка на ЕС. Европа оказва своята подкрепа на България чрез европейски фондове и помощи. Тя създава европейски програми за културното развитие на държавите членки. Моето училище е част от такъв проект „Коменски”. Той ни дава възможност да опознаем другите европейски държави и начина на живот в тях.

Габриела Григорова XI б клас

Орисница

Да бих могла орисница да стана,
аз бих орисала на щастие света.
Войни и бомби никъде да няма
и гълъб да излита от човешката ръка.

Да бъдат слънце, песни и мечти,
светът да бъде пролетна градина.
Да няма глад, да няма и сълзи,
любов и светлина да има.

Небето да е с цвят на кадифе
и птиците свободно да се реят.
Да няма гладно и разплакано дете,
а песни за любов и мир да пеят.

Че скъпи са родината и свободата -
тъй както майчината песен.
В родината свободна е душата,
защото тук е моят дом чудесен.

А толкоз малко трябва на човека
щастлив да бъде на света -
една усмивка и една ръка поета,
любов безкрайна, мир и свобода!

Стефани Ангелова XI б клас

Искам

Моето европейско бъдеще - толкова нашумяла и в същото време банална тема. Всички говорят за Европа – европейски фондове, европейски проекти, европейски пари. Но това ли е най-важното – да говорим, а когато се обърнем – само нахвърляни идеи, без действия. Трябва да действаме, да осъществим идеите си.

Много млади хора смятат, че за България европейско бъдеще няма. А защо да няма! Нали самите ние трябва да си го осигурим, нали топката за развитието ни не е само в ръцете на управляващите. Тя е и в нашите ръце.

„Какво бих искал да се промени в България след влизането ѝ в Европейския съюз?“ – всеки си задава този въпрос. Някои ще кажат, че искат да има повече работни места и стабилни заплати. Други, по-младите, желаят по-добро образование, възрастните – по-високи пенсии. И аз се вълнувам от това, какво образование ще имам тук, в България, или извън нея. По медиите постоянно дават студенти, които казват, че нямат бъдеще в родината си. Но аз имам познати, според които много от днешните студенти не ходят на лекции, а просто си купуват дипломи. Питам се – имат ли право тези „специалисти“ да претендират за добро образование. Където и да отидат, в която и да е европейска страна, те все ще бъдат само с дипломи, а не конкурентноспособни на пазара на труда. Безспорно е, че голямата част от българските пенсионери имат много ниски пенсии – какво да си купят по-напред с тях – лекарства, макар и с отстъпка, да си платят сметките, ако остане за храна – добре, ако не... Бог да им е на помощ.

Смятам, че животът ни трябва да бъде с по-висок стандарт, но не трябва да чакаме другите да го направят вместо нас. Искам лекарствата за децата и пенсионерите да бъдат с по-голяма отстъпка. Искам да има повече детски градини, по-модерни болници, специализирани клиники, и най-важното – всички да могат да ги ползват. Искам и България да е „Европа“. Искам хората да си остават тук – децата да растат тук, да учат тук, да работят тук, да създават семейства, да се радват на старините си тук. Не на друго място, не някъде в Европа, а тук – в нашата България! Искам тук да е моето бъдеще!

Пламена Маринова IX а клас

Поклон

България – страна с прекрасна природа, с велико и драматично минало. Страна, в която социалното положение на обикновения гражданин е под критично ниво. Тук можеш да станеш жертва на политиката. Тук няма закони, т.е. има, но те не важат за всички. Някои се възползват от това, чувстват се извън закона. Тогава най-често страдат невинни. Моята родина е неповторима, но държавата ни се управлява от тирани. Аз не мога да променя това. Тогава? Решението е да потърся място за живеене извън България. Жалко е.

Управниците на моята родина не я управляват, те я ограбват. Интересуват се само от собственото си благо. Смятат, че богатствата на България са техни собствени. Всеки от тях дава идеи за повишаване на данъците и сметките. Народът е недоволен. Бунтува се. Протестира. Самозапалва се. А управляващите? Не се интересуват от положението на народа.

Проблемът на България не е само политически. Наскоро в медиите нашумя един случай с иконописеца Йордан Опиц, който бе осъден на пет години затвор, защото е убил един мъж, заплашил живота му. Нападателят нахлул в жилищния

блок на художника. 27-годишният Мариян Я., имал две условни присъди, бил дрогиран, държал отвертка – явно е целял да извърши обир. Осъденият иконописец не бе помилван от вицепрезидента на България Маргарита Попова. Законите на страната в този случай са безсилни. В другите европейски страни не е така – частната собственост е неприкосновена, животът на хората е неприкосновен.

България и Европа – две думи, свързани в едно. Изстрадала България, понасяща ударите на безотговорността и егоизма на някои политици. Не искам да бъда поредната жертва на управляващите. Не искам да напусна родината си, но ако се наложи да търся препитание вън от нея, ще искам прошка – като от майка си. Знам, че това ще бъде трудно решение, знам, че от него ще боли...

Престъпност, безработица, корупция – днес това е България. И да бъда в друга европейска държава, аз пак ще я обичам – поклон пред България!

Марио Кирилов IX а клас

